

DENDROLOGICKÝ PRŮZKUM

Mercedes-Benz Truck Park v Chebu

29.4.2026

Ing. Kateřina Lagner Zímová

Mgr. Tereza Šimková

Mgr. Eva Buková

Krajinná ekoložka
Ing. Kateřina Lagner Zímová
Autorizované posudky - Krajinné studie - Odborné poradenství
IČ: 01447424 DIČ CZ8454070163
www.katerinazimova.cz

Obsah

1.	Úvod a vymezení základních pojmů	3
2.	Cíle průzkumu	4
3.	Charakteristika plochy záměru	4
4.	Zájmy ochrany přírody a krajiny	6
5.	Metodika.....	6
6.	Dendrologický průzkum.....	11
7.	Inventarizace dřevin	11
8.	Náhradní výsadba	11
9.	Souhrn.....	12
10.	Doporučení.....	12
11.	Přílohy.....	13
12.	Fotodokumentace	14

1. Úvod a vymezení základních pojmů

Dendrologický průzkum dřevin rostoucích mimo les je jedním ze základních podkladů pro identifikaci dlouhodobých vlivů případné realizace záměru na Zákonem chráněné dřeviny. Dendrologický průzkum vychází ze zákonů č. 289/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a č. 114/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů, z vyhlášky MZe č. 77/1996 Sb., z vyhlášky MZe č. 55/1999 Sb. a z vyhlášky MŽP č. 189/2013 Sb v platném znění. Proces je koncepčně zakotven ve vyhlášce MŽP č. 189/2013 Sb v platném znění a upřesněn ve věstníku MŽP, ročník XIV, částka 5 - Metodický pokyn odboru obecné ochrany přírody a krajiny k aplikaci § 8 a § 9 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen ZOPK), upravující povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les.

Tento průzkum vychází z výše uvedených legislativních předpisů a zohledňuje tak funkční a estetický význam dřevin, ale i funkci celého porostu v krajině v širších souvislostech.

Pro účely tohoto průzkumu je používáno těchto pojmů:

Lokalizace zájmového území – pozemky parc. č.:

- 383/11, 50/2, 386/1, 100/8, 52, k. ú. Horní Dvory
- 1212/1, 1212/10, 1212/2, 1212/23, 1212/30, 1212/31, 1216, 1218/10, 1218/13, 1218/3, 1249/6, 1249/7, 1249/8, 310/12, 310/48, 310/49, 527/1, 761/1, 761/5, 310/46, 310/47, 310/48, 310/50, 310/51, 310/29, 310/17, 310/52 k. ú. Dřenice u Chebu
- 294/12, 203/12, 203/14, 219/32, 292, 309, 123/10, 123/20, 203/13, 123/1, k. ú. Dolní Dvory
- 3010/6, k. ú. Cheb
- 175/4, 175/5, 597/1, k. ú. Potočiště

Funkční a estetický význam dřevin (k § 8 odst. 1 ZOPK) - Funkční význam dřevin je výsledkem vyhodnocení souboru všech společenských a ekologických funkcí ve smyslu § 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., jako souboru funkcí ovlivňujících životní prostředí. Estetický význam dřevin je pak dán jejich působením na vnímání člověka, tj. jak prostřednictvím všech smyslů dřevina působí na city člověka a jaké v něm vzbuzuje subjektivní dojmy.

Závažné důvody pro kácení dřevin (k § 8 odst. 1 ZOPK) Závažné důvody pro kácení dřevin jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak než pokácením dřeviny. Vzhledem k rozdílnému funkčnímu a estetickému významu konkrétních dřevin na konkrétních stanovištích mohou být stejné důvody ke kácení uváděné v žádosti o kácení podané žadatelem posouzeny ze strany OOP odlišně.

Porost (k § 8 odst. 2 ZOPK) Porostem se rozumí soubor dřevin (keřovitého, stromovitého vzrůstu nebo jejich kombinace), který vytváří kompaktní celek plošného charakteru se specifickými podmínkami (např. mikroklimatem, převážně souvislým zápojem, vzájemnými vazbami), v němž se dřeviny významně ovlivňují a zpravidla si konkurují, a který vyžaduje výchovnou probírku nebo v něm dochází k samovolné redukci počtu jedinců. Za porost proto nelze např. považovat stromořadí (liniové uspořádání stromů ve smyslu § 1 písm. d) vyhlášky č. 189/2013 Sb.) nebo jiné skupiny dřevin (např. rozvolněnou skupinu dřevin nebo solitérních jedinců v parcích a na hřbitovech, příp. i ve volné krajině), ve kterých nevznikají specifické podmínky porostu a vzájemné působení dřevin a tudíž i výchovné zásahy jsou minimalizovány, resp. mají charakter ošetřování jednotlivých dřevin. Typickým příkladem porostu je zapojený porost dřevin ve smyslu § 1 písm. a) vyhlášky č. 189/2013 Sb. nebo intenzivně pěstovaný zapojený ovocný sad.

Obnova porostů (k § 8 odst. 2 ZOPK) Obnovou porostů se rozumí proces nahrazování stávajícího, nejčastěji dospělého porostu, který je odstraňován kácením, novou generací dřevin zpravidla záměrnou výsadbou, případně s využitím přirozené obnovy ze semen nebo výmladků. Účelem obnovy porostů je dlouhodobé udržení porostu stejného charakteru na konkrétní lokalitě, jako byl porost předcházející.

2. Cíle průzkumu

Tento průzkum je podkladem pro úpravu zeleně na ploše záměru Mercedes-Benz Truck Park v Chebu. Cílem průzkumu je identifikovat všechny dřeviny na předmětných pozemcích splňující potřebné parametry k povolení ke kácení mimolesních dřevin, které jsou určeny ke kácení dle vyhlášky MŽP č. 189/2013 Sb., v platném znění. Jedná se tedy o identifikaci všech dřevin, které mají ve výšce 130 cm nad zemí obvod kmene větší než 80 cm a stanovení celkové plochy porostních skupin určených ke kácení. Zjištěná plocha je poté porovnávána s limitem 40 m². Pro každou dřevinu je určen druh, změřen obvod a identifikovány základní charakteristiky.

Díličmi cíli jsou:

- Charakteristika plochy záměru
- Identifikace dřevin pro povolení ke kácení
- Vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin
- Doporučení pro využití pozemku

Zpráva je doplněna o fotodokumentaci lokality.

3. Charakteristika plochy záměru

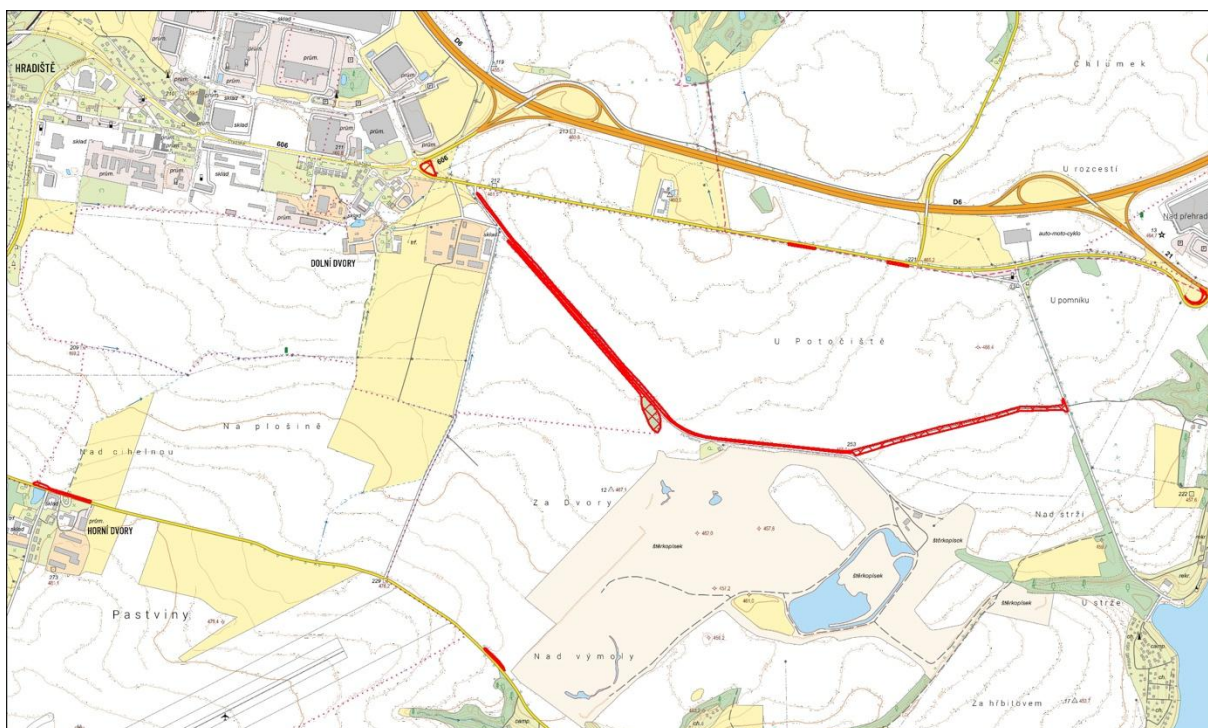
Plocha záměru Mercedes-Benz Truck Park v Chebu ve Strategickém podnikatelském parku (SPP) Cheb se nachází v extravilánu města Cheb a bezprostředně navazuje na průmyslovou zónu při jeho východním okraji. V současnosti je území převážně zemědělsky využíváno.

Předkládaný dendrologický průzkum se zaměřuje na hodnocení dřevin v prostoru budoucí průmyslové zóny a v koridorech plánované dopravní a technické infrastruktury. V ploše navrhované průmyslové zóny se dřeviny vyskytují pouze ojediněle, zatímco v trasách dopravní a technické infrastruktury je jejich zastoupení výrazně vyšší. Dřeviny se zde nejčastěji vyskytují jako liniová doprovodná vegetace podél komunikací a polních cest. Výjimkou je remíz na jižní straně plochy záměru, který má lesní charakter. Druhové složení je výrazně ovlivněno dominancí topolu osiky (*Populus tremula*) a dubu letního (*Quercus robur*). Topol osika je rychle rostoucí dřevina, která v relativně krátkém čase dosahuje značných rozměrů; tomu odpovídá i charakter hodnoceného území, kde se vyskytuje vysoký podíl jedinců větších dimenzí. Dub letní představuje dlouhověkou a ekologicky stabilní dřevinu, což se rovněž promítá do velikostní struktury porostu – značná část inventarizovaných jedinců dosahuje parametrů vyžadujících povolení ke kácení (obvod kmene nad 80 cm ve výčetní výšce 130 cm).

Podměrečných solitérních jedinců se v území nachází minimum. S ohledem na velikost a stanovištní podmínky vykazuje většina hodnocených stromů dobrou až průměrnou vitalitu. Jehličnaté dřeviny jsou v území zastoupeny pouze sporadicky.

Vzhledem k častému výskytu dřevin podél komunikací dosahují tyto jedinci dle metodiky AOPK ČR relativně vysoké hodnoty atraktivity umístění. Jejich ekologická hodnota také narůstá omezeným prostorem pro kořenový systém v důsledku blízkosti zpevněných ploch.

V porostních skupinách převažují zmlazené dřeviny stromového patra, doplněné keřovým podrostem tvořeným zejména vrbou jívou (*Salix caprea*), svídou krvavou (*Cornus sanguinea*), růží šípkovou (*Rosa canina*) a bezem černým (*Sambucus nigra*).

Vymezení ploch určených ke kácení na Základní mapě 1:10 000 (Zdroj dat ČÚZK).

Vymezení ploch určených ke kácení na ortofotomapě (zdroj dat. ČÚZK).

4. Zájmy ochrany přírody a krajiny

Skrz plochu záměru na několika místech prochází územní systém ekologické stability. Dle plánu ÚSES ORP Cheb se stromy č. 1, 101–105, 124–128 a přilehlé porostní skupiny nacházejí v lokálních biokoridorech a biocentrech.

V bezprostředním okolí se nenalézají žádná zvláště chráněná území. Národní přírodní památka Komorní Hůrka se nachází asi 4 km západně od nejbližší části plochy záměru a není s plochou záměru nijak propojena. Zeleň není součástí VKP a ani se zde nenacházejí památné stromy.

5. Metodika

Zjišťování taxačních a dendrometrických parametrů se řídí ustanovením Standardu péče o přírodu a krajinu A01 001 – Hodnocení stavu stromů (AOPK, 2018) a Standardu péče o přírodu a krajinu A02 008 – Zakládání a péče o porosty dřevin (AOPK, 2018). Výpočet kompenzace za vzniklou ekologickou újmu vzniklou kácením se řídí Metodikou Oceňování dřevin rostoucích mimo les (AOPK, 2022). Stěžejní částí hodnocení byl terénní průzkum lokality, při kterém byly získány potřebné informace o jednotlivých dřevinách a jejich inventarizace. Terénní průzkum byl realizován 23.3.2026.

Dendrologický průzkum představuje souhrnné vyhodnocení stromů, které se provádí na základě jejich inventarizace. Inventarizační tabulka obsahuje soupis dřevin označených pořadovým číslem a parcelním číslem s určením druhu (kultivaru, variety), obvodu kmene, tvaru, vitality, zdravotního stavu, fyziologického stáří, stability, poškození a sadovnické hodnoty. Tabulka také zohledňuje polohový koeficient, který je důležitou součástí procesu oceňování.

Obvod kmene je měřen ve výčetní výšce 130 cm nad zemí.

Tvar je rozlišován solitéra (sol) či vícekmene (vk). U vícekmene je obvod počítán dle Věstníku MŽP takto:

Pokud se jedná o stromy větící se na více kmenů (tzv. vícekmene), pak se bere za základ průměr náhradního kmene ve výšce 130 cm. Průměr náhradního kmene se získá pomocí vztahu:

$$D_{\Sigma} = \sqrt{d_{\max}^2 + d_{\text{ostatní}}^2}$$

Kde:

D průměr náhradního kmene

D max průměr největšího kmene

d ostatní aritmetický průměr šířky kmenů ostatních.

Přepočet průměru kmene na obvod probíhá pomocí vztahu: $O = \pi \cdot D$, kde O je obvod kmene, π je Ludolfovo číslo ve tvaru 3,1416 a D je průměr kmene.

Vitalita charakterizuje strom z hlediska jeho fyziologické aktivity. Hodnotí se parametry ukazující jeho životaschopnost. Hlavním hodnoceným parametrem je defoliace koruny, malformace větvení na periferii koruny a vývoj sekundárních výhonů. Principem hodnocení je zachytit dlouhodobý průběh vitality a vyloučit akutní krátkodobé vlivy jako například jednorázová defoliace v důsledku žíru hmyzu.

Hodnocení je vyjádřeno na stupnici 1–5, kdy jednotlivé hodnoty odpovídají těmto výsledkům a fyziologická aktivita je zhodnocena jako:

- 1 – výborná až mírně snížená – hustě olistěná kompaktní koruna
- 2 – zřetelně snížená – stagnace růstu, prosychání koruny na periferiích
- 3 – výrazně snížená – začínající ústup koruny, odumřelý vrchol koruny
- 4 – zbytková – větší část koruny odumřelá
- 5 – suchý strom

Zdravotní stav odráží stupeň mechanického oslabení a poškození jedince. Je hodnocen z hlediska narušení kořenového systému, kmene a větví. Jako narušení se chápe přítomnost růstových defektů (například tlakových vidlic), zjištěná mechanická poškození (rány, stržená kůra apod.) a napadení patogenními organismy (především dřevokaznými houbami). Hodnocení je vyjádřeno na stupnici 1–5, kdy jednotlivé hodnoty odpovídají těmto výsledkům zdravotní stav je zhodnocen jako:

- 1 – výborný až dobrý – bez patrných mechanických poškození kmene a silnějších větví
- 2 – zhoršený – možná přítomnost poškození na kmeni či větší poškození větví, silné suché větve
- 3 – výrazně zhoršený – mechanická poškození kmene se symptomy aktivně probíhající infekce dřevními houbami, rozsáhlejší dutiny
- 4 – silně narušený – rozsáhlé dutiny ve kmeni, symptomy infekce, souběh více závažných defektů
- 5 – havarijní/rozpadlý strom – rozpadající se či rozpadlý strom.

Fyziologické stáří charakterizuje strom z hlediska jeho vývojové ontogenetické fáze. Hodnocení je vyjádřeno na stupnici 1–5, kdy jednotlivé hodnoty odpovídají těmto výsledkům a věkové stádium je zhodnoceno jako:

- 1 – mladý strom ve fázi ujímání
- 2 – aklimatizovaný mladý strom
- 3 – dospívající strom
- 4 – dospělý strom
- 5 – senescentní jedinec

Stabilita stromu hodnotí úroveň rizika selhání stromu vývratem, zlomem kmene nebo odlomením části koruny. Náplní hodnocení stability stromu je posouzení rozsahu zjištěných defektů a jejich vlivu na stabilitu jedince, nikoliv předvídání okamžiku selhání. Je hodnoceno stupnicí 1–5, kde hodnocení odpovídá:

- 1 – výborná až dobrá – bez zjištěného výskytu staticky významných defektů
- 2 – zhoršená – staticky významné defekty ve fázi vývoje, dosud bez předpokládaného rizika selhání, rozsah defektů lze většinou řešit běžnými pěstebními zásahy
- 3 – výrazně zhoršená – jeden vyvinutý defekt s předpokládaným vlivem na pravděpodobnost selhání stromu, častá potřeba speciálního stabilizačního zásahu (stabilizační řezy, bezpečnostní vazby)
- 4 – silně narušená – několik vyvinutých staticky významných defektů, nutný speciální stabilizační zásah s alternativou kácení
- 5 – kritická – hrozí bezprostřední pád nebo rozlomení

Sadovnická hodnota představuje syntetickou hodnotu stromu z pohledu zahradní a krajinářské architektury, vyjadřující současnou a potenciální funkčnost, vyplývající z jeho biologicky podmíněných vlastností. K vyjádření sadovnické hodnoty je použit systém pětistupňového ohodnocení jednotlivých dřevin (Pejchal, M., Šimek, P. Metodika hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče, Mendelova Univerzita v Brně: Lednice, 2015.):

- 1 – jedinec velmi hodnotný – typický až požadovaný habitus, neovlivněný zápojem, vzrostlý, zdravý, nepoškozený, plně vitální, dlouhodobě perspektivní.
- 2 – jedinec nadprůměrně hodnotný – oproti předchozí kategorii drobné nedostatky, které však významněji nesnižují hodnotu. Dřeviny jsou alespoň polovičních rozměrů dosažitelných na stanovišti, dlouhodobě perspektivní.
- 3 – jedinec průměrně hodnotný – habitus se může i významně odchylovat od normálu (v důsledku zápoje apod), případné poškození nebo výskyt chorob a škůdců významně neovlivňuje jejich vitalitu, střednědobě až dlouhodobě perspektivní, do této kategorie jsou zařazeny i mladé plně vitální dřeviny s typickým či požadovaným habitatem, které zatím nedosáhly přibližně polovičních rozměrů dosažitelných na stanovišti, respektive počátku plné funkčnosti.
- 4 – jedinec podprůměrně hodnotný – v důsledku stáří, chorob a škůdců nebo poškození je podstatně snižena vitalita, pravděpodobná je jen krátkodobá existence v přijatelném stavu.

5 – jedinec velmi málo hodnotný – v důsledku stárí, chorob a škůdců nebo poškození je natolik snížena vitalita, že chybí předpoklady, byť jen krátkodobé existence. Do této kategorie jsou zařazeny i exempláře, které je potřeba okamžitě odstranit z bezpečnostních a fytopatologických důvodů (nebezpečné choroby).

Atraktivita umístění stromu zohledňuje parametry lokality, na které se dřevina nachází. V úvahu je brána frekvence pohybu osob a význam stromu jako estetického či prostorového prvku na daném místě včetně jeho vizuálního efektu. Je využíváno systému pětistupňového hodnocení:

- Vysoká – pohledově významný soliterní strom, ve vysoce frekventovaném veřejném prostoru měst a obcí, strom jako významná krajinná dominanta mimo zastavené území.
- Střední – strom je součástí většího významného prostorově či vizuálně se uplatňujícího vegetačního prvku v rámci zastavěného území či krajiny – stromořadí, aleje, okraje skupiny stromů, remízy apod. do této kategorie je zařazována doprovodná zeleň komunikací bez ohledu na třídu komunikace.
- Méně významná – strom situovaný v méně přístupných či frekventovaných lokalitách nebo lokalitách, které jsou v rámci širšího okolního prostoru z větší míry pohledově uzavřené, strom s menším prostorovým či vizuálním uplatněním v zastavěném území či krajině.
- Nízká – strom jako součást okraje přibližně stejnorodého porostu v zastavěném území či krajině, významně se neliší od ostatních jedinců.
- Velmi nízká – strom jako součást vnitřní části přibližně stejnorodého porostu v zastavěném území či krajině, významně se neliší od ostatních jedinců.

Růstové podmínky stromu zohledňují stanoviště z hlediska velikosti prokořenitelného prostoru a půdních podmínek pro růst a vývoj jedince, resp. nahraditelnost stromu na daném místě. Se zhoršujícími se růstovými podmínkami adekvátně narůstá hodnota stromu, protože se tak komplikuje možnost jeho náhrady na daném stanovišti. Je využíváno systému čtyřstupňového hodnocení:

- Neovlivněné – stromy rostoucí v zastavěném území či krajině, kde je bez omezení umožněn růst a vývoj jejich nadzemních i podzemních částí, a kde nedochází nebo dochází jen minimálně k negativnímu ovlivňování půdních poměrů stanoviště.
- Dobré – stromy rostoucí v místech, kde je částečně (jednostranně) omezen rozvoj jejich podzemních, popř. i nadzemních částí, a kde může docházet k menšímu negativnímu ovlivňování půdního prostředí (zhutnění půdy, údržba komunikací).
- Zhoršené – stromy rostoucí v travnatých pruzích a ostrůvcích v zastavěném území, v místech s prostorem ze dvou stran omezeným pro rozvoj nadzemních i podzemních částí, a to okolní zástavbou nebo zpevněným povrchem v blízkosti báze kmene. Půdní podmínky jsou výrazně zhoršené, půda je viditelně zhutněná či prokazatelně kontaminovaná.
- Extrémní – stromy rostoucí v místech, kde je z více než dvou stran limitován rozvoj kořenové soustavy, popř. i nadzemních částí a kde opakovaně dochází k činnostem přímo nebo nepřímo inhibujícím růst. Půdní podmínky jsou extrémně zhoršené, nepropustné povrchy zasahují až do bezprostřední blízkosti báze kmene, zhutnění či kontaminace půdy dosahují prokazatelně zásadních hodnot.

Inventarizační tabulka porostů dřevin obsahuje soupis porostních skupin označených písmenem a parcelním číslem s určením rozlohy, jednotlivých druhů (kultivaru, variety) a jejich procentuálního

zastoupení v rámci skupiny, charakterem porostu, vhodností porostu, pěstebnímu stavu, biologické hodnoty a atraktivity umístění.

Charakter porostu

- Keře nízké – výška keřů v dospělosti cca 1 m
- Keře střední a vysoké – výška keřů v dospělosti vyšší než 1 m
- Liány – porost tvořený dřevitými liánami
- Porost stromů – mladý porost – fáze náletu, mlaziny, tyčkoviny
- Porost stromů středního věku – fáze tyčoviny a nastávající kmenoviny, tedy stromy s výčetní tloušťkou 7–25 cm (tj. s obvodem cca do 80 cm).
- Dospívající a dospělý porost – převládají jedinci s obvodem kmene nad 80 cm
- Věkově a prostorově diferencovaný porost – porost s výraznou porostní stratifikací, s přítomností více vývojových fází; zahrnuje také porosty s vysokou biologickou hodnotou (senescentní).

Vhodnost porostu – vyjadřuje hodnotu porostu zejména z pohledu jeho druhové skladby, vhodnosti a nahraditelnosti na daném stanovišti.

- Porost invazivních dřevin – dominance invazivních druhů. Příměs ostatních dřevin je buď prostorově nevýznamná nebo se jedná o dřeviny zastíněné v podrostu bez předpokladu možného rozvoje po odstranění zástupců invazivních druhů.
- Nežádoucí – porost tvořený dřevinami, které nejsou na daném stanovišti vhodné s ohledem na jejich ekologické optimum či lokalizaci a funkci, často s příměsí druhů s invazivním charakterem.
- Vhodný – porost často záměrně vysázen, s vhodnou druhovou skladbou, tvořený převážně původními dřevinami nebo dřevinami vhodnými vzhledem k jejich ekologickému optimu i jejich lokalizaci a funkci.
- Ostatní – porost dřevin, který svou povahou nespadá do žádné z obou extrémních kategorií.

Pěstební stav – úroveň pěstební péče, která byla prováděna v porostu v minulosti a aktuální stav vývojové fáze porostu ve vztahu k jeho lokalizaci a funkci.

- Pěstebně zanedbaný – porost bez dlouhodobě prováděných pěstebních zásahů, destabilizovaný (přeštíhlený)
- Průběžně nevychovávaný – porost, kde v minulosti byl proveden jeden nebo více zásahů, které však vlivem nedostatečné intenzity nevedly k zachování/zlepšení stability porostu, optimální druhové skladby nebo pěstební kvality.
- Vychovávaný – porost, kde byly pravidelně prováděny pěstební zásahy, jejichž účelem je zachování/zlepšení stability prostoru, optimální druhové skladby nebo pěstební kvality.

Biologická hodnota porostu charakterizuje porost z pohledu rozsahu speciálních typů biotopů, důležitých zejména pro vývoj ohrožených a chráněných druhů organismů.

- Vysoká – porost tvořený více etážemi, pěstebně nevychovávaný s podílem odumřelého dřeva, které poskytuje odpovídající životní prostor rostlinám a živočichům.
- Střední – smíšený porost a porost tvořený dvěma a více etážemi, kde mohly probíhat pěstební zásahy.
- Nízká – monokultura a porost zejména geograficky nepůvodních dřevin, tvořený zpravidla jen jednou etáží.

Atraktivita umístění zohledňuje místo, na kterém se porost nachází, včetně způsobu, jakým ovlivňuje charakter širšího stanoviště.

- Vysoká – prostorově či vizuálně významné porosty ve frekventovaném veřejném prostoru, významné krajinné dominanty porosty významně se uplatňující ve struktuře krajiny.
- Střední – porosty situované v méně přístupných či frekventovaných lokalitách nebo na lokalitách, které jsou v rámci širšího okolního prostoru z větší míry pohledově uzavřené, porosty s menším vizuálním uplatněním v krajině.
- Méně významná – zanedbatelné prostorové či vizuální uplatnění, v rámci pohledově uzavřených areálů, součást větších stejnorodých prvků zeleně.

6. Dendrologický průzkum

Na základě uvedené metodiky byly zjištěny základní charakteristiky hodnocených dřevin. Zákres dřevin je uveden v samostatné příloze.

7. Inventarizace dřevin

Inventarizace dřevin je předmětem samostatné přílohy – tabulky. Dřeviny rostoucí mimo les, které se nacházejí na posuzované lokalitě, byly vyhodnoceny z hlediska jeho kvalitativních charakteristik. Na základě těchto charakteristik lze konstatovat, že se jedná o porost v rámci svého okolí poměrně běžný bez znaků význačnosti.

8. Náhradní výsadba

Pro náhradní výsadbu je doporučeno využít druhy dřevin odpovídající stanovištním podmínkám a přirozené druhové skladbě v daném území. Vhodnými druhy stromů jsou zejména:

- javor babyka (*Acer campestre*),
- bříza bělokorá (*Betula pendula*),
- habr obecný (*Carpinus betulus*),
- buk lesní (*Fagus sylvatica*),
- třešeň ptačí (*Prunus avium*),
- hrušeň polnička (*Pyrus pyraeaster*),
- dub zimní (*Quercus petraea*),
- dub letní (*Quercus robur*),
- vrba bílá (*Salix alba*),
- vrba jíva (*Salix caprea*),
- jeřáb muk (*Sorbus aria*),
- jeřáb břek (*Sorbus torminalis*),
- lípa srdčitá (*Tilia cordata*)

Z keřového patra jsou doporučeny druhy jako:

- dřišťál obecný (*Berberis vulgaris*),
- svída krvavá (*Cornus sanguinea*),

- líska obecná (*Corylus avellana*),
- hloh obecný (*Crataegus monogyna*),
- ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*),
- trnka obecná (*Prunus spinosa*),
- kalina tušalaj (*Viburnum lantana*)

Náhradní výsadbu je vhodné koncipovat jako izolační a krajinotvorný prvek oddělující plochu záměru od okolní krajiny. Přednostně by měla být umístěna do pásu zeleně a v prostoru biokoridoru. V případě nedostatečné kapacity těchto ploch lze výsadbu situovat dále do areálu záměru, případně podél polních cest v okolí nebo na vhodné pozemky ve vlastnictví obce.

Součástí realizace náhradní výsadby by měla být i zajištěná následná péče. Doporučená doba povýsadbové péče činí u keřů minimálně 3 roky, u stromů 3–5 let v závislosti na velikosti vysazovaného jedince.

9. Souhrn

Druhové složení dřevin odpovídá běžnému zastoupení v zemědělsky využívané krajině s probíhající sukcesí, s dominancí dřevin liniové doprovodné vegetace. V porostech převažují zejména topol osika (*Populus tremula*), dub letní (*Quercus robur*), bříza bělokorá (*Betula pendula*) a vrba jíva (*Salix caprea*) doplněné o běžné keřové druhy.

Dřeviny jsou převážně vázány na dopravní koridory. Jejich ekologický význam je převážně lokální, spočívající zejména v doprovodné, stabilizační a biotopové funkci.

Navrhované kácení se týká především dřevin kolidujících s plánovanou realizací záměru, zejména v koridorech dopravní a technické infrastruktury, kde je jejich zastoupení nejvyšší. Inventarizované dřeviny splňují velikostní parametry pro povolení ke kácení dle platné legislativy. Veškeré dřeviny navržené ke kácení jsou mimolesní dřeviny a nejsou tedy v kolizi s PUPFL.

Ke kácení je navrženo celkem 135 solitérních stromů vyžadující povolení ke kácení a 13 782 m², jejich celková ekologická hodnota odpovídá hodnotě 5 980 679 Kč.

10. Doporučení

Vzhledem ke zjištěným vlastnostem identifikovaných dřevin doporučuji tato opatření:

- Další zásahy do dřevin lze provést za předpokladu respektování ochranných podmínek, stanovených platnými předpisy, především v oblasti obecné ochrany přírody dle zákona č. 114/1992. Sb., v platném znění.
- Zásahy do porostů jsou možné provádět jen mimo vegetační období, tedy realizovatelné od začátku října do konce března. Pokud bude třeba dřeviny odstranit, anebo do nich zasahovat ve vegetačním období, je třeba zajistit biologický dozor.

11. Přílohy

- Zákres dřevin do mapy
- Hodnotící tabulka dřevin

12. Fotodokumentace

Topol osika č. 7 a ostatní dřeviny v remízu na jižní straně plochy záměru.

Remíz na jižní straně plochy záměru s tůní.

Porostní skupina X na jižní straně plochy záměru.

Slivoň švestka č. 98.

Porostní skupina na AR.

Porostní skupina F.